

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/1/2018
Identifikačné číslo spisu:	5716011371
Dátum vydania rozhodnutia:	18.01.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Hatala
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:5716011371.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a členov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného Q. W. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 18. januára 2018 v Bratislave dovolanie obvineného Q. W. podané prostredníctvom jeho obhajkyne JUDr. Anny Ondrušovej proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 21. marca 2017, sp. zn. 1To/33/2017 a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného Q. W. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Martin (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 2. februára 2017, sp. zn. 13T/41/2016, uznal obvineného Q. W. vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v rozsudku.

Za to mu okresný súd podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 40 (štyridsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený Q. W. odvolanie, o ktorom Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 21. marca 2017, sp. zn. 1To/33/2017 rozhodol tak, že ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Dňa 6. októbra 2017 bolo okresnému súdu doručené dovolanie obvineného Q. W. podané prostredníctvom jeho obhajkyne JUDr. Anny Ondrušovej.

V podanom dovolaní obvinený uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., tzn. rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Argumentoval, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by svojím konaním naplnil zákonné znaky žalovaného trestného činu. Poukazuje na jednotlivé výpovede poškodeného - svedka P. F. a dospel k záveru, že tieto sú rozporuplné a sudy ich vyhodnotili výhradne v jeho neprospech.

Na podklade uvedeného obvinený dovolací súd požiadal, aby v zmysle § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že bol porušený zákon, zrušil uznesenie krajského súdu a rozsudok okresného súdu a prikázal vec okresnému súdu na nové prerokovanie a rozhodnutie.

K podanému dovolaniu sa dňa 3. novembra 2017 vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Martin (ďalej len „prokurátor“), ktorý uviedol, že obvinený analyzuje skutkový stav, keď poukazuje na rozpory vo výpovediach svedka. Doplnil, že konajúce sudy vykonali vo veci všetky dostupné a potrebné dôkazy a tieto správne vyhodnotili jednotlivo i v súhrne, pričom ani krajský súd nespochybnil výpovede svedka.

S poukazom na tieto skutočnosti mal prokurátor za to, že dôvody dovolania nie sú dané a toto je treba podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

K predmetnému vyjadreniu prokurátora sa obvinený nevyjadril.

Spisový materiál bol spolu s dovolaním Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) predložený na rozhodnutie 11. januára 2018.

Následne najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného Q. W. i predložený spisový materiál a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), prostredníctvom ustanoveného obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Pokiaľ ide o uplatnený dovolací dôvod, a síce, že rozhodnutie súdu malo byť založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, v rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu súd skúma, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol správne podradený (subsumovaný) pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne kvalifikovaný ako iný trestný čin, alebo že skutok nie je trestným činom.

Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Pod nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až 30 Tr. zák.), premlčania trestného stíhania (§ 87 Tr. zák.), ďalej pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného trestu, súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 až § 43 Tr. zák.) a pod. Toto ustanovenie sa vzťahuje aj na nesprávne použitie iných právnych predpisov než Trestného zákona, napr. Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, zákona o konkurze a reštrukturalizácii a pod., pokiaľ tieto majú priamy vzťah k právnej kvalifikácii skutku.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je potrebné ďalej uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo je zrejmé z dikcie § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať.

Inak povedané, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého prípadne druhého stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho

charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže doplňovať alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa.

V trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a pre hodnotenie dôkazov. Podľa nich je potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu, ktorý je nevyhnutný pre rozhodnutie. Trestný poriadok nestanovuje žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadrená v § 2 ods. 12 Tr. por., podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Vychádzajúc z týchto úvah je zrejmé, že obvinený - napriek svojmu vyjadreniu, v podanom dovolaní vznáša námietky rýdzo skutkového charakteru, a preto s ohľadom na znenie § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. časť za bodkočiarkou sa nimi dovolací súd zaoberať nemohol. Z tohto dôvodu dovolanie podľa § 382 písm. c) Tr. por. uznesením na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.